

OBŘAD

.
.
.
.

Téměř vždy si najdu chvíli, abych se pustil do řeči s oddávajícím či farářem. Je fajn si vyslechnout jejich pravidla. Neptám se ani tak z důvodů, že bych netušil, co se smí a co nikoliv (stačí to mít jen v hlavě pořádku a uvědomit si, že fotograf a fotky jsou ve srovnání s důstojností obřadu zcela zanedbatelní a musí to respektovat), ale protože vím, že oddávající i pan farář vždy ocení můj zájem.

Ocení, že jim chce někdo naslouchat a respektovat jejich výsostné území. Vrátí Vám to ve formě vstřícnosti.

Odejdou u prstýnků a polibku od oltáře, abyste měli prostor pořídit krásné fotky. Připomenou novomanželům, aby si políbení užili. Drží šál, kterým v kostele symbolicky svazují nevěstu s ženichem trochu déle, abyste to stihli vyfotit. Při svěcení prstenů máchají „kropítkem“ tak dlouho, než celou akci zachytíte. Funguje to, vyzkoušejte 😊

.
.
.
.

Automaticky jsem nastaven na slova: „Tážu se Vás pane ženichu ...“. To znamená v překladu do fotografčtiny: „Pepo, ty vole, vypni blesk na stojanu a nastav si fotoaparát jen na focení s bleskem přímo na těle. Nahod' hodnoty, které vedly k pěknému výsledku, a přestaň experimentovat. Ještě si to raději po

nastavení jednou ověř a pak už čekej. A jestli jsi do teď neměnil baterky a jsi na ostrém slunkku, raději je ještě rychle vyměň.“

„Ano“ nefotím. Víte, jak ošklivě vypadá ženich nebo nevěsta s otevřenou pusou? Lepší je nefotit, aby klapání mého zrcátka nerušilo záznam kolegy kameramana. Následují slova „Nyní si pro stvrzení ... „ Přistupuji pomalu k oltáři. Odstupuje oddávající? Pak je vše pořádku. Zoomuji na detail předávání prstýnků. Samozřejmě jsem si před obřadem instruoval nevěstu i ženicha, aby se natočili na mne, chytli prstýnek do dvou prstů a ten byl pořádně vidět. Někdy na to zapomenou a pak jsem připraven neuvěřitelnou rychlostí změnit pozici. To se mi už ale dlouho nestalo.

Ještě než splní svůj úkol i nevěsta, zaměřím na hlavy. Poslední rozhodnutí, na výšku, nebo na šířku. Chvilka času.

Čekám jak sniper. Mám jednu ránu, jeden pokus. První dotek. Cvak. Mise splněna.

Co to, oni si dávají delší pusy? Super, tak ještě cvak a cvak. Žádná série, žádný kulomet. S jistotou odcházím jako vítěz nepozorován z bojiště.

Na „bohaté“ svatbě jsou polibky asi tak 10x delší, než na „chudé“.

Nastavení fotoaparátu je vesměs pořád stejné, jako při příchodu před oltář. Měním jen nepatrně, třeba o jedno clonové číslo, protože u oltáře bývá zpravidla trochu více světla. Ale princip je stejný (viz pravidlo focení v místnosti, při zataženém počasí a na ostrém slunku na konci tohoto e-booku).

.
.
.
.
.
.

Details spolehlivě odliší amatérské a profesionální fotografie. Nezkušený fotograf nedokáže vnímat details. Hledí na scénu jen jako na celek pln strachu, aby mu něco důležitého neuniklo. Details doporučuji fotit v průběhu celého svatebního dne. Tento byl focen bleskem odpáleným na dálku. Ten byl v úrovni očí nevěsty a ženicha na stojanu mírně vpravo za mnou. Vinětace byla dodělána v PC a to rozmazané cosi v pravém dolním rohu je obřadní stůl. Fotoaparát na čas 1/200 s, ohnisko 200mm a ISO200. Stejně byl nastaven i fotoaparát na fotografii svatebního polibku na předchozí straně. Blesk byl v tomto případě přímo na fotoaparátu.

Další ze série detailů s již známým nastavením fotoaparátu. Ohnisko 200mm, $F=2,8$, a $t=1/200$. Předávání prstenů fotím již jen takto. Když je čas, ještě rychle oddálím na 70 mm a vyfotím i polocenelek, tedy nevěstu s ženichem od pasu výše. Ne vždy to ale stihnu a preferuji právě podobné detaily. Z počátku jsem měl z podobných fotografií strach, ale jediné, co je na nich složité, je si najít správný úhel. Člověk musí být připraven improvizovat. Kvůli rychlosti ostření doporučuji USM objektivy (ultrasonické ostření). Jinak by objektiv zejména v horších světelných podmínkách nemusel stihnout zaostřit.

Děti fotím bez výjimek z úrovně jejich očí. Často volím takový výřez, který podpoří jejich maličkost ve srovnání s ostatními. Kdyby byla na fotce nevěsta celá, družička by tak nevynikla. $F=2,8$, $t=1/160$, $ISO = 400$, $f=135mm$ – blesk přímo na těle fotoaparátu bez korekce expozice. Níže podobné foto.

Nikdy neovlivníte, v jakém prostředí se bude svatba odehrávat. Často potkáte i takto nepříjemné protisvětlo. Pak kvalita fotografie hodně závisí na Vašem objektivu. $F=3,5$, $f=70\text{mm}$, $t=1/125$ ISO=400. Při úpravě RAW snímku jsem hodně posunul jezdec černá a tím dodal fotografii zajímavý kontrast. Většinou dělám záběr jen na nevěstu s tatínkem, zde mne ale zaujal fotograf v lavici a přišlo mi, že to do scény tak nějak zapadá. Stihl jsem udělat i jednu fotku bez něj. Navíc, oříznout můžete kdykoliv, obrácený proces možný není.

Fotografováno na staroměstské radnici v Praze. $F=2,8$, $f=70\text{mm}$, $t=1/100$, $ISO=400$. Scéna je přisvícená lehce bleskem, který stál na druhé straně oltáře, než já. Z pohledu oddávajícího tedy vlevo. Dominantní je ale přirozené světlo z oken, které jsou v této obřadní síni za oddávajícím, tedy ve směru pohledu nevěsty a ženicha. Blesk byl kompenzován o $-2/3$ EV. Blesk mimo sáňky fotoaparátu pomůže trojrozměrnému vzhledu fotografie a umožní do popředí zakomponovat i jakýkoliv další prvek (v tomto případě květina vedle oltáře, která je záměrně hodně rozmazána, aby nerušila). Pokud bych měl blesk na fotoaparátu, byla by tato květina totálně přesvícená. Blesk by blikal přímo do ní. Podobným způsobem vznikla i další fotografie.